

Obadja

Obadja er den korteste boka i Det gamle testamente, og den handler om at Gud skal dømme Edom, et av nabolandene til Israel som lå i dagens Jordan. Vi så et lite hint om dette i Klag 4,21-22, hvor det står at Edom kan fryde seg nå når Jerusalem ligger i ruiner, men at de også skulle bli dømt.

Edomittene var etterkommere av Esau, broren til Jakob som fikk navnet Israel, som hele nasjonen ble oppkalt etter. Men selv om Edom og Israel opprinnelig var brødre i Esau og Jakob, er de aldri gode venner i Bibelen. Og da babylonerne angrep Jerusalem, gjorde edomittene ingenting for å hjelpe Israel. I stedet slo de seg sammen med babylonerne, frydet seg og utnyttet det til sin egen fordel (v. 12-13). I v. 14 høres det til og med ut som at de drepte de som prøvde å flykte og utleverte de overlevende til babylonerne. Selv om dommen riktignok var av Gud, var dette et totalt svik av edomittene. Derfor sier v. 10 at de dømmes "på grunn av drap og vold mot din bror Jakob". Og dommen det siktes til skjedde trolig i 553 f.Kr., da babylonerne tok Edom også.

I v. 15 blir det universelt, hvor Herrens dag sies å være nær for alle folkeslag, og Edom ser ut til å bli et eksempel på når Gud skal dømme hele verden.

Jesus kommer så vidt inn i bildet fra v. 17, hvor det handler om gjenopprettelsen av Israel som skal ta tilbake de gamle landområdene, noe som ser ut til å ha skjedd i det 2. århundre f.Kr. Men, ettersom det allerede har blitt brukt mer universelt språk i versene før, er det også mulig at det ligger noe mer i disse versene, spesielt den siste setningen: "Riket skal tilhøre Herren." Guds rike kom for alvor da Jesus kom, og disse fysiske landområdene peker fram mot at hele jorda en dag skal tilhøre Gud.